

OROSHÁZI KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

XVII. évfolyam 2. szám

2020. Karácsony

Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy gyermeket fogant a Szentlélektől.

Férje, József igaz ember volt, nem akarta a nyilvánosság előtt megszégyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el.

Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.”

Ezek azért történtek, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta szavával mondott: Íme a szűz fogant és fiát szül, Emmánuel lesz a neve. Ez azt jelenti: Velünk az Isten.

József erre fölébredt álmából és úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta. Magához vette feleségét, de nem ismerte meg, míg világra nem hozta fiát, akinek a Jézus nevet adta.

Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe és kérdezősködtek: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat.”

Ennek hallatára Heródes király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie.

„Júda Betlehemében - válaszolták -, mert így jövendölt a pró-

féta: Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz.”

Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. Aztán elküldte őket Betlehembe: „Menjetek - mondta -, s szerezzetek pontos értesülést a gyermek felől! Ha megtaláljátok, jelentsétek nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki.”

Azok meghallgatták a királyt és útra keltek. S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. A csillagot megpillantva nagyon megörültek. Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát.

Mivel álmukban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

Mt 1.18 – 2,12

Kegyelemteljes karácsonyt, és Isten áldásaiban gazdag, sikeres új évet kíván:

Iványi László
tb. kanonok,
esperesplébános,

és a Plébániai Tanácsosok Testülete

Hétről-hétre kinyílik és fénnyel telik meg a Kápolna egy-egy ablaka

Néhány szóban szeretnénk bemutatni, mit tesznek a Szeged-Csanádi Egyházmegye Szent Dömötör Kórházlelkész Szolgálatának munkatársai itt Orosházán és az egyházmegye többi kórházában. Küldetésünk szerint a kórházban kezelt betegeknek, valamint a hozzátartozóknak és a kórházi dolgozóknak nyújtanak lelki támogatást, megerősítést.

Szolgálatunk a járványhelyzet idején is ellátja legfontosabb feladatait.

Kórházlelkészünknek, Iványi Lászlónak és lelkigondozó munkatársának, Marosiné Ildikónak a kórház Főigazgatója biztosított belépést az Orosházi Kórházba, végstádiumú betegek, időskorúak valószínű célzatú vigasztalása, a betegek szentségének biztosíthatósága érdekében.

A kórház területén álló Kápolnában Marosiné Ildikó heti rendszerességgel, keddenként 12 és 14 óra között adventi készüléttel és imával támogatja a kórházi életet, az egészségügyi dolgozók kitartó és áldozatos helytállását, a gyógyítás és a gyógyulás lelki, hitbéli reményét. Hétről-hétre kinyílik és fénnyel telik meg a Kápolna egy-egy ablaka, hírül adva lelkünk fényességes Urának jöttét. Adventi koszorút is állított, mellyel a 4 hetes várakozás lelki útját járva, a hit, remény, öröm és szeretet beteljesül. Isten és az Ő országa jön közénk.

Ildikó, mint beszélgetőtárs az otthonaikban élő betegeket, időskorúakat telefonos beszélgetéssel, személyes meghallgatással, vigasztalással, igény esetén közös imával támogatja, hogy erős hittel és megbékélt szívvel fogadják a változásokat, a történéseket, a szomorú és fájdalmas eseményeket, amelyeket a jelen körülmények az életükbe hoznak. Segít abban, hogy Isten örömhírét, vigasztalását és reményét vigye a szívükbe.

Megtörténhet, hogy az ünnepek alatt szereteteinkkel, barátainkkal családunk kedves tagjaival nem tudunk személyesen találkozni sem otthonainkban, sem a közös eseményeken, és azt is érezhetjük, hogy bezárkózva, szomorúan, magányosan, megtörtén kell várunk...

Ám a várakozás csendjében megélhetjük a találkozást, felidézve magunkban szereteteink kedvességét, mosolyát, ölelését, megélhetjük a szívbeli örömet

és békét.

A szív a legfontosabb hely a világon. Ott bármikor találkozhatunk azokkal, akiket szeretünk.

Legyen most a szívünkben Karácsony.

Nagylelkűen adjunk meleg otthont, biztos helyet a Szent Családnak, hogy a Szentlélek által átélhessük Urunknak, Jézus Krisztusnak szerető és kegyelemmel teljes jelenlétét, minden szerető és hittel telő szív együttlétét.

Áldott Karácsonyt!

Szilágyi Domokos
Karácsony

A puha hóban, csillagokban, az ünnepi foszlós kalácson láthatatlanul ott a jel, hogy itt van újra karácsony. Mint szomjazónak a pohár víz, úgy kell mindig e kis melegség, hisz arra született az ember, hogy szeressen és szeressék.

S hogy ne a hóban, csillagokban, ne ünnepi foszlós kalácson, ne díszített fákon, hanem a szívekben legyen karácsony.

Szolgálatunk elérhetőségei:

Iványi László

20/945-7843

Dr. Marosi Tiborné Ildikó

30/595-2064

Skype: Marosi Ildi beszélgetőtárs

www.pasztoralis.hu

A három fa legendája

Norvég mese

Hol volt. hol nem volt, volt egyszer egy hegycsúcs, ahol három kis fácska állt és arról álmodozott, mi lesz majd belőle, ha megnő.

Az első fácska vágyakozva nézett fel a csillagokra, amelyek úgy szikráztak fölötte, akár a gyémánt. „Szeretnék kincsesláda lenni!” kiáltott fel. „Beborítva arannyal és telve gyönyörű drágakövekkel. Én leszek a legcsodálatosabb kincsesláda az egész világon!”

A második tekintetével követte a kis patakot, ami szokott útján csörgedezett a tenger felé. „Jó volna büszke hajónak lenni” – sóhajtott – „átszelni a viharos tengert, hatalmas királyokat vinni egyik parttól a másikig! Belőlem lesz a legerősebb tengerjáró az óceánokon!”

A harmadik kicsi fa lenézett a völgybe. Férfiak és nők sietősen tették a dolgukat a forgalmas kisvárosban. „Én egyáltalán nem akarok elmozdulni erről a helyről” – mondta. „Szeretnék olyan magasra nőni, hogy amikor az emberek megállnak, hogy megnézzenek, felemeljék tekintetüket az ég felé és Istenre gondoljanak. Én leszek a legmagasabb fa a Földön!”

Múltak az évek. Eső jött és sütött a nap s a három kis fa nagyra és magasra nőtt.

Egy szép napon három favágó ballagott fel a hegyoldalon. Egyikőjük megpillantotta az első fát és azt mondta: „Csodálatos ez a fa! Éppen erre van szükségem.” És a fa eldőlt a fényesen csillogó fejsze csapásai alatt. „Most lesz belőlem az a szép kincsesláda” – gondolta a fa – „csodás kincseket kapok majd!”

A másik favágó a második fát szemelte ki. „Ez a fa erős. Pontosan ilyen kell nekem.” És eldőlt a második fa is a fejsze ütéseire. „Végre átszelem a tengert!” – gondolta. „Büszke hajó leszek, királyoknak való!”

A harmadik fa úgy érezte, hogy egy pillanatra a szíve is megáll, amikor az utolsó favágó ránézett. Ott állt egyenesen és magasán, büszkén mutatva az égre. De a favágó nem nézett fel oda. „Nekem bármelyik fa megteszi” – mormogta.

Az első fa egy asztalozóhoz került. De az öreg asztalos nem gondolt kincsesládára. Gyakorlott kezei alól egy jászol került ki.

A szép fa nem gyémánttal és drágakövekkel lett tele, hanem fűrészporral és szénával az éhes állatok számára.

A második fa mosolygott, amikor a favágó elvitte a hajóépítőhöz. De nem valami nagy és erős tengerjáró hajó készült belőle, hanem a fűrészelés és kalapácsolás után egy egyszerű halászbárka állt a víz partján. Mivel túl kicsi és gyenge volt ahhoz, hogy tengerre szálljanak vele, ezért egy tavon hajóztak rajta egyik parttól a másikig. Minden nap átható halbűz töltötte be és lassan beivódott a hajó deszkáiba, gerendáiba.

A harmadik nagyon meglepődött, amikor a favágó gerendákra hasította és otthagya egy farakásban. „Soha nem akartam más lenni, csak állni a hegytetőn és Isten felé mutatni.”

Sok-sok nap telt el és sok-sok éjszaka. A három fa már majdnem elfelejtette egykori álmát.

De egy éjjel egy fénylő csillag gyúlt ki éppen afölött az istálló fölött, amelyekben a jászol állt. Vándorok érkeztek és egy fiatal nő fektette gyermekét a jászol puha szalmájára. „Bár csak jobb helyet készíthetnék neki!” – sóhajtott fel a férfi, aki mellette volt. Az anya megszorította a kezét és mosolygott. A csillag rásütött a fényes és erős fára. „Ez a jászol a legjobb hely neki” – mondta a asszony. És az első fa rájött, hogy most nála van a világ legnagyobb kincse.

Évek múltán egy este fáradt utasok szálltak fel a halászhajóra. Egyikük azonnal elaludt, ahogy a hajó kifutott a tóra. Éjjel hirtelen feltámadt a szél és a víz fölött hatalmas vihar kerekedett. A hajó hánykódott az óriási hullámok tetején. Tudta, hogy nem elég erős ahhoz, hogy az utasokat ilyen nagy szélben és esőben épségben a partra vigye. Ekkor felébredt a fáradt vándor. Felállt, kinyújtotta karját és annyit mondott: „Csend!” – és a vihar elült. Olyan gyorsan, mint ahogy kezdődött. A második fa tudta, hogy a leghatalmasabb király volt ott azon az éjszakán.

Egy péntek reggel előhúzták az utolsó fából készült gerendákat is a rég elfelejtett rakásból. Összeácsolták, majd egy tomboló és gúnyolódó tömegben hurcolták keresztül. Megborzongott, amikor néhány katona egy ember kezét szögezte gerendáihoz. Rútnak és kegyetlennek érezte magát. De vasárnap reggel, amikor a Nap sugaraival fellármázta a levegőt és a Földről az öröm áradt, tudta a harmadik fa, hogy Isten szeretete mindent megváltoztatott.

Ez tette gyönyörűvé az első fát.

Ettől lett erős a második.

És ha valaki valamikor a harmadik fára gondolt, annak Istenre kellett gondolnia.

Fordította: Szabó Ági

Évindító szakmai nap Katolikus Iskolánkban

Orosháza, 2020. 08. 26.

„Lépteimet ösvényeidhez szabom, Uram!”

Katolikus Iskolánk évek óta otthont ad a Szeged-Csanádi Egyházmegye Kateketikai Irodája által hitoktatóknak szervezett Évindító szakmai napjának, amelyre ebben az évben 2020. augusztus 26-án, került sor. Nagy öröm számunkra, hogy ezeket az ünnepi perceket mindig megosztja velünk László atya és Korcsok Marianna igazgató asszony. A regisztráció, a köszöntő gondolatok és a közös napindító imádság után a hitoktatók körzeteik szerint csoportosultak, hogy megbeszéljék eddigi munkájuk tapasztalatait, terveiket az előttünk álló tanévre, és megoldják gondolatébresztő feladataikat, melyeket a borítékok rejtettek. A csapatmunkát rövid értékelő összegzések, tájékoztatók majd kötelező oktatások követték. A nap méltó zárásaként közös szentmisére gyűlhattünk össze templomunkban, hogy hálát adjunk Istenünknek minden áldásáért, és kérjük, tartson meg kegyelmében minket a következő tanév minden egyes napján, hogy az Ő dicsőségére munkálkodhassunk, közelségébe hívva a gyermekeket és családokat.

Nagyné Arany Brigitta
hitoktató.

BÉRMÁLÁS

Rendhagyó bérálás volt az idei évben, október 18-án.

Eredetileg májusra volt tervezve, de a világvjárvány miatt tavasszal elmaradt, a Püspökség öszre tette át az egyházmegyében a bérálások időpontját.

Öszre ismét felerősödött a járvány, ezért a püspök úr a helyi plébánosokat bízta meg a bérálás szentségének kiszolgáltatásával.

Gyermekek az oltárnál

Új tanévünkben folytatjuk a ránk bízott gyermekek és fiatalok hitre nevelését a hittan órákon és a templomi liturgikus alkalmakon. Minden szerdán ellátogat Katolikus Iskolánk egy osztálya templomunkba, hogy részt vegyen a reggeli szentmisén. A lelkesebb és bátrabb fiatalok felolvasással, oltárszolgálatával mélyíthetik liturgikus ismereteiket és élményeiket, amelyben – a hittan órákon való rendszeres készüléssel mellett – László atya és Zsoldi Lajos hitoktató segítségével és támogatására számíthatnak.

Hitoktatóként nagy öröm látni, hogy a kezdeti bizonytalan lépések, hogyan válnak élő, hitből fakadó tapasztalattá és biztos tudássá, amely elvezeti a gyermekeket arra, hogy a va-

sárnapi szentmiséken is keressék Isten közelségét és a hívek közösségét.

Nagyné Arany Brigitta hitoktató

Fotók: Jancsurákné Juhász Erika osztályfőnök

Elsőáldozás

2020. november 29.

Advent első vasárnapján ünnepi elsőáldozásra gyűlhettünk össze templomunkban. Hosszú ideje készültünk a szentségvételre vágyó húsz lelkes fiatallal, hogy első szentgyónásukat követően oda léphessenek Jézus Krisztus oltárához kérve és várva kegyelmi ajándékát, az Oltáriszentséget. László atya ünnepi beszédében az adventi várakozást idézte fel, megtoldva azzal a szívet melengető gondolattal, hogy az elsőáldozók számára az idei ünnepvárás kiegészül egy negyedi várakozással, amely a Krisztussal való bensőséges találkozás legnagyobb kincse. Útravalóként plébános atya arra bízta őket, hogy mindig keressék Jézus közelségét a vasárnapi szentmiséken, az imádságban és a jócselekedetben, majd közös imádsággal, Szent Ignác fohászával léptek elsőáldozóink keresztény életük új útjaira.

Nagyné Arany Brigitta hitoktató

Elsőáldozók „csoportképe” mise után, a távolságtartás és járványügyi szabályok megtartásával.

OKIK klubélet (a 2020-as év végéig)

Gazdagnak ígérkező programtervünk teljesítését a járványhelyzet 2 hullámban is megakadályozta. Mégis végig éreztük Isten kegyelmét, hiszen a klubtagok, felnőttek és diákok kerestek és támogattak bennünket folyamatosan. Ezért az őszi vírustámadás idején csak a rendezvényeket szüneteltettük; a klub nyitva áll azok számára, akiknek szükségük van ránk.

Zászlófelvonás a gyulai táborban

Szalonnasütés a gyulai táborban

A nyár elején két helyi tábort szerveztünk a klubházban Benséné Bánki-Horváth Klára vezetésével: egy német nyelvi tábor és egy időutazó játéktábor. Mindkettő igen jó légkörben zajlott, s a résztvevők közben sokat tanultak is.

A hagyományos nyári etika tábor 30 fővel Gyula Városerdőn rendeztük meg, élénk, vidám, ugyanakkor fegyelmezett fiatalok részvételével. A programokat terv szerint teljesítettük. Nagyban volt ez köszönhető a kitűnő ifjúsági nevelőknek. A szervezés oroszlánrészét és a napi ételkészítés-bevásárlást Bánki-Horváth Sándor vállalta, amiért hálásak vagyunk Neki.

Augusztusi évadnyitónkon a békés-

csabai Zenebarát-Felebarátok együttes lépett fel, a tőlük megszokott színvonalas, lélekelvonó koncerttel.

A felnőtt évadnyitó is jól sikerült: a hagyományos grillpartival és Körömczi Zoltán tanár úr gitárkoncertjével, aki megzenésített versek előadásával örövendeztetett meg bennünket.

Szeptemberi felnőttklubunkon Horváthné Kriczki Zita mutatkozott be csodálatosan szép metszett üvegre-mekeivel. Mindezt humorral átszőtt érdekes történetekkel kísérte. A sokoldalú művész az ifjúsági klubban a fiatalokat vonzta be a country interaktív oktatásába és a modern mozgáskultúrába, amely annyira megtetszett nekik, hogy az est folyamán folytatták a táncot. Mindez a klubház udvarán zajlott, mert még szép idő volt.

Az október még reménykeltően alakult. Felnőtt csoportunknak Burkus József tartott előadást életéről, irodalmi és képzőművészeti munkásságáról, amelynek végén egy teológiai színvonalú bizottságtételt hallhattunk. Közben megcsodálhattuk felesége, Szűcs Ágnes gyönyörű, tűzzománc

alkotásait is.

Az októberi OKIK klubban a fiatalok a járványhelyzethez képest szép számban megjelentek. Közel harmincan hallgattuk Égető Kitti biblioterapeuta gyógyító meséjét, amely meglepően aktivizálta a jelenlevőket. Sok szép őszinte vallomást hallhattunk az írott szó csodás erejéről.

A kevesek által ismert gyógy mód sikert aratott.

Novemberi programjaink elmaradtak a koronavírus-járvány miatt, amit őszintén sajnálunk: az új evangélikus lelkész-pár bemutatkozását és a Credo együttes koncertjét is.

Nem sok remény van a decemberi tervek megvalósítására sem, de a közösség tagjainak javaslatára pótolni próbáljuk, amit lehet. Fontos esemény volt számunkra a november 29-i elsőáldozás, amelynek 3 „klubos” résztvevője is volt: a tavalyi karácsonyi műsorunkban mindnyájan szerepeltek.

Megható, hogy fiataljaink a válság ellenére sem feledkeztek el az idősekről, a hajléktalanokról és a nehéz helyzetben lévőkről. Kb. 250 kis ajándékot készítettünk az orosházi idősek otthonaiban élőknél. A hagyományokat folytatva süttünk tartós teasüteményeket a hajléktalan szállón lakóknak, amelyet már el is vittünk nekik.

A járványhelyzet miatti, a klub munkáját érintő problémák megoldásához Dávid Zoltán polgármester úr is adott segítséget, köszönjük.

Köszönettel vettük a német nemzeti önkormányzattól és több magánszemélytől, főleg a felnőttklubosoktól kapott ételkészítési-adományokat. Ezt – kb. 10 csomagot – a rászoruló klubosoknak, főleg nagycsaládosoknak osztottuk ki.

Néhány közösségi szolgálatosunk is volt az ősz folyamán, akik a fenti munkákban segítettek a klub dolgozóinak.

Bár rendezvényeket nem tarthatunk, korrepetálás, számítógép-, nyomtató-, és internethasználat biztosítva van. Na és az elmaradhatatlan keksz és tea is rendelkezésükre áll, amely e válságos időkben mindenkinek jólesik. Reménykedünk egy jobb időszak eljövételében, amikor közösségi programokat is rendezhetünk.

Bánkiné dr. Borbély Mária
klubvezető

Karitás beszámoló

Igy az év végéhez közeledve mindenki számot vet a magunk mögött hagyott idővel, így tesz most a helyi karitás csoportunk is.

A 2020-as év mindenki számára rendkívüli volt, de bízunk benne, hogy a nehezén talán már túl vagyunk. Januárban még nem sejtettük, hogy mennyi nehézséggel kell megküzdenünk, épp ezért tele tervekkel, ötletekkel vártuk az idei évet. Koratavasszal azonban szembesülnünk kellett azzal, hogy nem tudjuk megtartani az immár szokásos nagyböjti tartós élelmiszerosztásunkat és a ruhaosztó helyiségünket is rövid időre, de be kellett zárunk. De leginkább az volt fájó, hogy a már évek óta jól működő egy hetes karitás-táborunkat nem tarthatjuk meg. Nagyon sok család jelezte, hogy az idén is szívesen részt vettek volna. Figyeltük a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitás Központja által kiírt pályázatokat, hogy melyikbe tudnánk részt venni. Sikeresen is pályáztunk, melynek eredményeként szeptemberben több mint 40 családnak tudtunk tartalmas élelmiszer-csomagot osztani. De, hogy a gyerekeket is kárpótoljuk egy kicsit, az idén először nagyon sok játékot is tudtunk osztani. Nagyon jó volt látni, mikor egy-egy kisgyerek a hittanteremben a játékok közé besza- badult, azt sem tudta, melyik játékot válassza. A családok is nagyon örültek a csomagoknak, melyekbe élelmiszerek- ken kívül most fertőtlenítő szereket is tettünk. Ekkor még úgy hittük, hogy az adventi programjainkat meg tudjuk tartani. Ebben bízva szereztük be a gyer- tyákat, amiket az „Egymillió csillag a szegényekért” szolidaritási akció keretében osztottuk volna ki, ahogy már évek óta. De sajnos ez is megghiúsult. Azért a járványügyi szabályokat betartva to- vábbra is segítünk a rászorulókon. Tag- jaink mind idősek, veszélyeztetettek, de ha tudomásunkra jut, hogy egy család nélkülözök akkor nem hagyjuk segítség nélkül őket. Erre az elmúlt hónapban is volt példa, és örömmel segítettünk. Úgy gondolom, hogy karitás csoportunk tagjai épp ezért a járvány idején tanúsított áldozatkész hozzáállásukért kap- hatták meg az „Elismerő oklevelet” Écsy Gábor atyától, aki az Országos Karitás

Igazgatója. Nagy megtiszteltetés mind- annyiunk számára. Ez ad újabb lendüle- tet ahhoz, hogy továbbra is a Jó Istenbe vetett hitünkkel folytassuk munkánkat. Természetesen ehhez szükségünk volt a sok támogatóra, akik átérzik azoknak az embereknek a helyzetét, akik az ő támogatásuk nélkül nem tudtunk volna segíteni. Ezért szeretném megköszö- ni, hogy együtt tehetjük a jót: az Or- szágos Karitásznak, László Atyának, a hitoktatóknak és az orosházi híveknek is a segítségét, és kérni a továbbiakban is, hogy adományokkal támogassanak bennünket.

„Mindig vidáman mosolyogtatok a

gyermekekre, a szegényekre, minden szen- vedőre vagy magára hagyottra! Ne csak figyelemmel forduljatok feléjük, hanem tárjátok ki a szíveteket is neki.” - Kalkut- tai Szent Teréz anyja ezen gondolata lett néhány évvel ezelőtt a Karitás adventi segélyprogramjainak elnevezése.

A fenti mondatokat mindig szemünk előtt tartva kívánunk áldott karácsonyi ünnepeket.

Az orosházi karitás csoport nevé- ben:

Baranyainé Murvay Sára
csoportvezető

Sík Sándor:

Karácsonyi álom

Magyar karácsony fekete-fakója
És minden, ami mostani, múltjon,
Száz pici gyertya gyújtatlan gyúljon,
Csillagos álom pelyhes takarója.
Álom, álom karácsonyi álom! –

Álom, álom... Betlehemben
Kicsike Jézus megszületett.
Szép Szűz Mária, egek ékessége,
Mi bűnös lelkünk egy édessége
Csókkal hajol a jászolka tövébe,
Kicsi Jézuskára rájanevet.
Édes kicsi Jézus, mindenlátó Jézus,
Ügyefogyott népre, ránk mosolyog
Csilló levegő-égben, boldog fényességben
Nekünk dalolnak angyali karok.

„Dicsőség, dicsőség mennyben az Istennek,
Békesség, békesség földön az embernek!”

Álom, álom... Kegyes kicsi Jézus,
Panaszkodjunk-e teneked?
Okos kicsi Jézus, igazlító Jézus,
Hiszen te jól tudsz mindenneket!
S te, fényes szép angyalsereg,
A békességet is ismered!
A békesség – te jól tudod, – meleg cipő:
És édesanyja a bánsági búza.
A békesség a nagy hegyek nyugalma:
És homlokukat a Tatra koszorúzza.

A békesség egy csendes kicsi napsugár talán,
Amely a mély komoly vizek tükrén remeg:
De máshol még nem látják szegény magyar szemek,
Csak Pozsony ős Dunáján és Szent Anna taván,
A békesség a kassai harangszó,
S a székely falukon a pásztorok miséje
Kétszerte szent!...
Dicsőség a magasban... Kicsi Jézus,
Tedd, hogy legyen békesség idelent!

Dicsőség, dicsőség a magasságoknak,
Békesség a földön, békesség, békesség
Szegény magyaroknak.

P. Baji János SDB

szalézi szerzetes, **volt orosházi plébános** 2020. szeptember 11-én, életének 88. évében, áldozópapságának 62. évében, Budapesten visszaadta lelkét Teremtőjének.

Baji János atya Békéscsabán született 1933. június 4-én. Egész életében pap akart lenni. Édesanyja már a születése előtt felajánlotta a Szűzanyának. Édesapja kőműves volt, majd miután az I. világháborúban megrokkant, nyugdíjasként trafikos lett. Baji János Nagyváradon, a „pici szemináriumban” kezdte tanulmányait, majd 1945-ben ő is Gyulára került, és a Szalézi Intézetben volt kollégista, ahonnan 1948-ban Tanakajdra ment a rendi noviciátusba, majd Mezőnyáradon elvégezte a nyolcosztályos gimnázium ötödik osztályát. 1950-ben, amikor felosztatták a szerzetesrendeket, először Szegedre ment a jezsuitákhoz, majd előjárói utasítására jelentkezett Esztergomba a ferencesekhez, ahol leérettségizett. A teológiát Szegeden végezte.

Örökfogadalmát 1957. június 19-én tette le. 1958. június 18-án szentelték pappá, szintén Szegeden, 5 más rendtársával együtt. Szentelés után egyházmegyei szolgálatba áll, kilenc évig volt segédlelkész négy helyen: két évig Debrecenben egy külvárosi plébánián, két évig Gyomán, négy évig Békéscsabán a belvárosi templomban, egy évig Debrecenben a főplébánián és onnan került önálló adminisztrátornak Hosszúpályiba és környékére. Először csak Hosszúpályiban és annak filiájában, Monostorpályiban szolgált, de a következő években több lelkészsegget is hozzá csatoltak, végül kilenc faluja volt. Ezt a szolgálatot 19 évig látta el. Kondoroson lett először plébános 1984-ben, két év után Békésszentandrásán szolgált, végül Orosházára került egy évre, immár Timár atyával együtt. Rendszerváltás után újra nyilvánosan szaléziként először 1990 és 1992 között Újpesten, a Nap utcai plébánián kellett helytállnia, majd 1992-ben Szombathelyre közösségbe került. 1996-1999 között noviciusmesternek nevezték ki, majd plébános is volt ott 2003-ig. Ezután két évig volt Újpest-Megyeren igazgató 2005-ig, majd 2009-ben Balassagyarmatra helyezték, ahol három évig volt plébános, 2013-ban nyugdíjba vonult. 2014-ben került Óbudára. Mindeközben 2000-tól 2016-ig a magyarországi VDB közösség asszisztense volt. Utolsó egy évét a Magyarok Nagycsónya Társaság idősotthonában töltötte Budapesten, a Szerb Antal utcában.

Temetése Szombathelyen volt a Szalézi Szent Kvirin Templom kriptájában, október 1-jén, csütörtökön, Lisieux-i kis Szent Teréz napján, 11 órakor.

Fogadja az Úr őt a mennyországba!

Beszélgetés Istenünkkel karantén idején

A Szentlélek az örök jelenlét.

Nem vagyunk egyedül akkor sem, ha óvatosságból szobába bezárt otthonunkba kényszerülünk. Van Kivel beszélgetni... van Kihez imádkozni... van miért, kikért könnyögnünk.

Az Úr Jézus üzeni, ha nehézségekkel küzdünk: „vegyétek fel az én igámat, mert az én igám édes, az én terhem könnyű”. (Mt 11,30)

Ha elfogadjuk, akkor Vele, Benne élhetünk! A bezártságban van miről gondolkodni. Érdemes, érdekes a tudomány és a hit szövetségébe „belebújni”. Kérjük éhes, szomjas lelkünknek az ételt és az italt. Hogyan lehetséges ez? Mit keressünk, hogy ne maradjunk étlen-szomjan?

Jól jár az, aki emberi lelkekben keres egy-egy szigeteket, ahol megpihenhet? Ott is csak csalódás éri, ha elszakadnak a barátság szálai és marad a szomjúság. Ez viszont megmarad mindaddig, amíg az emberfeletti kapcsolatot meg nem találjuk. Test és szellem vagyunk, szükségünk van mindkettőre. Ez küzdelem... Különösen most a pandémia (világjárvány) idején, amikor le kell győzni a földi gátakat, amelyek minden oldalról felénk jönnek. Térdeljünk le karanténunkban és semmi mást ne gondoljunk, mint hogy itt van Isten bennünk... „ben-nem lakik”... a „Szentháromság háza vagyok”. Nem kell messzire menni, csak befelé imádkozni és megszólítani: „Szentháromság, hallasz engem?” És Őt meg lehet érez-

ni, válaszát szinte hallani. Ez a tudat megtisztítja látóhatárunkat. Ha botladozunk, felemel. Ha szólni nem tudunk, beszél helyettünk. Ha rossz hírek gyötörnek, de Vele egyek vagyunk, akkor erősek, gazdagok, boldogok, tetterre készek lehetünk, mert ajándék csak Istenben van!

Karanténunkban ezeket mondjuk „csak Te tudod, mi kell nekünk és mi nem”. Imánk legyen: bizalom és hála. Ha révedező öntudatunk kikapcsol, akkor is mondjuk bátran: „Tiéd vagyok, Uram” és Ő ezt üzeni: „Napjaidhoz büszke célt ne keress, amíg szeretni és imádkozni tudsz. Nem vagy felesleges!”

A karantén megadja a szellemnek azt, ami a testnek „diéta”.

Segíts Urunk, hogy megtaláljuk a megfelelő, Neked tetsző táplálékot!

dr. Bertók Éva

Erdő Péter bíboros imádsága járvány idején

Mindenható Urunk, atyáink Istene!

Hálát adunk neked a világért, amelyben lehetővé tetted az emberiség életét. Hálát adunk a teremtés egész gazdagságáért és csodálatos törvényszerűségeiért. Hálát adunk azért, hogy minden pusztító erő ellenére megmaradtunk, és képesek vagyunk arra, hogy világunkról és önmagunkról új és új felismerésekre jussunk.

Köszönjük, hogy egyénileg és közösségekben is harcolhatunk megmaradásunkért és azért, hogy életünk egyre szebb és tartalmasabb legyen. De mindennél inkább köszönjük neked, hogy örök életre hívtál meg minket, és Krisztus Urunk megváltó halála és feltámadása által utat nyitottál nekünk az örök boldogságra.

Amikor olyan természeti csapások érnek minket, amelyek ellen a magunk erejéből teljesen biztos védelmet még nem találunk, átéljük, hogy végül is mindig a te kezében van az életünk.

Alázattal kérünk, segítsd a tudomány embereit, hogy mielőbb megtalálják a mostani járvány ellenszerét! Adj a társadalmak vezetőinek éleslátást, hogy megfelelő intézkedésekkel gátat szabjanak a fertőzés terjedésének, segítsék a betegség megelőzését, leküzdését és a hatékony eszközök eljutását a rászorulókhhoz. Adj irgalmat és örök nyugodalmat a betegségben elhunytaknak, adj a betegeknek gyógyulást, az orvosoknak és az egészségügy munkatársainak erőt és áldást bátor helytállásukhoz. Erősítsd bennünk a hitet, a bizalmat és a segítő szeretetet, hogy megadhassunk minden lelki és testi segítséget beteg embertársainknak és a gyászoló vagy aggódó hozzátartozóknak. Add, hogy felelős viselkedésünkkel mi is hozzájáruljunk a betegség terjedésének elkerüléséhez.

Bocsásd meg, Urunk, minden bűnünket, amit gondolatokkal, szóval, cselekedettel és mulasztással elkövetünk!

Szentháromság, Egy Isten, irgalmazz nekünk!

Boldogságos Szűz Mária, Betegek Gyógyítója, könyörögj értünk!

Ámen.

**OROSHÁZI
KATOLIKUS
TUDÓSÍTÓ**

Kiadja: Jézus Szíve Plébánia
5900 Orosháza, Deák Ferenc u. 18.
www.oroashaziplebania.hu

Felelős kiadó:

Iványi László tb. kanonok,
esperes, plébános

Szerkesztő:

Mészáros Géza

Tördelés:

Iványi László

Nyomtatás:

MMD TEAM

**A Krisztussal való kapcsolatától
megfosztott világ előbb vagy utóbb
az ember ellen fordul.**

**Ezt bizonyítja a történelem,
napjaink történelme is.**

**Ahol elvetik Istent,
ott az embert is
elvetik.**

Szent II. János Pál pápa